

ÎNCHEIERE

12 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Dovgani Anatolie, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Dovgani Anatolie împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Dovgani Anatolie și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 22 ianuarie 2016

c o n s t a t ă

La 17 decembrie 2015 reclamantul Dovgani Anatolie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la repararea prejudiciului moral în urma acțiunilor ilicite ale organului de urmărire penală.

În motivarea acțiunii a invocat că, activează în calitate de jurnalist și unic specialist din Moldova în domeniului „AUTORADARELOR” și în acest domeniu scrie publicații, deja de peste 10 ani în rubrica «АВТОВЭКСИПЕСС» din ziarul „Независимая Молдова”.

Invocă reclamantul că, la 18 mai 2013, de către agentul constatator al Inspectoratului Național de Patrulare, Cotorobai Dorin a fost întocmit în privința sa un proces-verbal prin care a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravențional al RM, fiindu-i aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 30 unități convenționale și sancțiunea complementară în mărime de 4 puncte de penalizare.

Menționează că, la 23 mai 2013 a depus contestație în Judecătoria Centru mun. Chișinău, care la 13 decembrie 2013 a emis încheierea de strămutare a contestației conform competenței, Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău. Instanța de judecată a reținut că potrivit informației Șefului Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție, Igor Gori în baza Deciziei privind

modificarea datelor din Registrul de stat al unităților de drept a Camerei Înregistrării de Stat din 23 septembrie 2013, sediul administrativ al Inspectoratului Național de Patrulare a fost redislocat din mun. Chișinău, strada Vasile Alecsandri, 42 și O. Goga, 18, în mun. Chișinău, str. Doina, 102, ce corespunde competenței teritoriale a Judecătoria Râșcani mun. Chișinău.

Indică reclamantul că, în contestație personal a indicat că procesul-verbal a fost întocmit în lipsa translatorului și nu au fost prezentate probe, care ar demonstra existența faptei contravenționale, de asemenea, a indicat că dispozitivele pentru aprecierea vitezei de deplasare au fost utilizate cu încălcarea Hotărârii Guvernului nr. 1139 din 18.09.03, fiind utilizat în locuri nepermise. Totodată, a mai indicat, că în procesul-verbal cu privire la contravenție nu este indicat corect dispozitivul de apreciere a vitezei, astfel încât în procesul-verbal este indicat „ISKRA-VIDEO”, iar în Buletinul de verificare „ISKRA-1”, ceea ce încalcă art. 443 alin. (1), lit. d) și alin. 4) a Codului contravențional.

Astfel, la 05 martie 2014 Judecătoria Râșcani mun. Chișinău a admis contestația sa, fiind declarat nul procesul-verbal cu privire la contravenție din 18 mai 2013 intentat împotriva sa pe semnele contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional.

Ulterior, la 18 septembrie 2014, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a respins ca nefondat recursul declarat de agentul constatator, Dorin Cotorobai împotriva hotărârii Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău din 05 martie 2014, prin care a fost încetată cauza contravențională în baza art. 236 alin. (2) CC în privința sa.

În atare circumstanțe, indică reclamantul că a fost sancționat ilegal, fiindu-i cauzate astfel suferințe fizice și psihice.

Cere Dovgani Anatolie încasarea din bugetul de stat în beneficiul său a prejudiciului moral cauzat în sumă de 4 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 22 ianuarie 2016, acțiunea înaintată de către Dovgani Anatolie a fost respinsă ca fiind nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016, a fost respins apelul declarat de către Dovgani Anatolie și menținută hotărârea Judecătoria Buiucani municipiul Chișinău din 22 ianuarie 2016.

La 04 iulie 2016 și 18 august 2016, Dovgani Anatolie a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016 și a hotărârii Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 22 ianuarie 2016 cu restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

La 22 august 2016 Dovgani Anatolie a depus recurs motivat împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a indicat că, instanțele de judecată la pronunțarea hotărârii și deciziei au interpretat în mod eronat legea și au dat o apreciere arbitrară probelor.

Susține că instanța de apel și cea de fond nu au ținut cont de faptul că la examinarea acțiunilor civile privind repararea prejudiciului moral, instanțele de

judecată vor lua în considerație criteriile specifice de evaluare a cuantumului acestor despăgubiri, cât și datele obiective care certifică acest fapt.

Or, potrivit art. 13 alin. (1) al Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, repararea prejudiciului specificat la art.7 lit. a), c)-g) și în capitolul III, se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul când prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreținut din bugetul local - din contul acestui buget. Prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către aceste organe.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Dovgani Anatolie nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod

direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe cînd în recursul declarat de Dovgani Anatolie, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Dovgani Anatolie ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Dovgani Anatolie se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Dumitru Mardari

Galina Stratulat